

תחקיר סיכום מלחמה - מרמת מ"מ ומעלה - שדה תימן 3.3.74

פרק ד' - קרבות הבלימה - "חמוטל" 10.10.73

המח"ט

כיוון שב-9.10 היו לנו הרבה נפגעים על "חמוטל" והיתה תחושה שיתכן ונשארו שם נפגעים, וגם באותו לילה כשהצוות הזה הגיע. היה גם לחץ מצד האוגדה לנסות להתיישב על "חמוטל". "חמוטל" זה היה פקק שמי שישב עליו שלט מ"חמוטל" ועד התעלה, ולהפך, מי שישב פה היה לו שטח די רציני לכיוון מזרח. כל היעדים על ציר חת"מ היוו נקודה חשובה. היה נסיון להתיישב על זה ולראות מה קורה. תכננו מבצע כדי לחלץ את הנפגעים במידה ונותרו שם. התכנית היתה לבצע את זה עם שחר כאשר כל הפעולה הזאת היתה מתוכננת ל-30 דקות. לצורך זה הרכב הכוחות שהקמנו היה: פלוגה מ-424 שהיתה צריכה לנסוע עם זחל"מים, לרדת רגלית ולתפוס את כל איזור האדום ולאבטח את הטנקים מבזוקות. שמעון עם 5 טנקים ו-2 נגמ"שים לפינוי יחד עם קצין הדת וצוות רבנים שהם היו צריכים להוציא את החבר'ה מהטנקים. הכוונה היתה ליוסי קליין וכל החבר'ה האלה, לנסות להוציא אותם החוצה. תוכנן עם שחר מתוך הנחה שזה לוקח למצרים בערך כחצי שעה עד שהם מפעילים ארטילריה. ולהם אין חוכמות, ברגע שעולים להם על היעדים הם מפעילים ארטילריה. הבעייה היתה שברגע שאנחנו מפעילים אנשי חי"ר על הקרקע, החשש שלי היה שהם יידפקו מהארטילריה, ולכן הפעולה היתה מתוכננת לחצי שעה. לעלות במהירות עם חיפוי של גדוד 257. הפלוגה של 424 טיפסה יחד עם קצין הדת, עלו למעלה, ירדו לטנקים, התחילו לחלץ. 424 טיפסה לכל האיזור האדום הזה של "חמוטל", ושם הם ראו כל מה שעמי עשה שם יום קודם, היו שם מאות מצרים הרוגים ששוכבים שם בשורות דרוסים. באותו זמן שמעון התחיל לחטוף טילים ונפגעו לו 2 טנקים. קצין הדת ועוד כמה חבר'ה ניסו לחלץ כמה אנשים. פינו נדמה לי מישהו. ראינו שכאן העסק מתחמם והורדנו את החבר'ה אחורה. 424 ירד וברגע שהם ירדו התחילה שם הפגזה רצינית על היעד. חייל מ-424 נפצע. הענין הזה עלה לנו ב-3 טנקים, נהרג לנו אחד, ובסופו של דבר לא הצלחנו לחלץ את כולם. ירדנו לאחור. בהמשך ה-10.10 היו תנועות לכיוון "ציונה" ותפסנו עמדות לכיוון צפון והיו פקודות לקראת 11.10 לכבוש את "חמוטל" עוד הפעם. אז אני באתי למפקד האוגדה ואמרתי לו שאין אפשרות לכבוש את "חמוטל" בלבד. דרך אגב אלה שיחות שהתנהלו במשך כל הזמן. זה מערך שצריך לכבוש את כולו - את "מכשיר", "חמוטל", "נוזל" ו"חלוץ". בלי שכובשים את כל המערך הזה, כל פעם נעלה, נכבוש ונידפק מהצד. זה מה שקרה בכל פעם שעלינו, היעד בעצמו נכבש, והתחילו לחטוף את זה מכל מיני מקומות. התכנית החטיבתית אז (לא באה לידי ביצוע) היתה שעיקר הכח עולה מכיוון "חלוץ" ויורדים על "חמוטל" מצפון בצורה כזאת. התכנית הזאת, הוצגה, אושרה, אך בסוף לא היה אישור מהפיקוד לבצע אותה.

ב-9.10 בערב ניתנה פקודה שעולים על "חמוטל". זמן בערך של 30 דקות להיות על "חמוטל" כאשר המגמה היתה לפנות פצועים והרוגים במידה וישנם על "חמוטל". הגדוד שלי מנה אז 2 פלוגות - פלוגה כ' עברה ת"פ גדוד 1, נשארתי עם פלוגה מ' מוקטנת בפיקודו של דודו ופלוגה ל' בפיקודו של יוסי, וקיבלתי לצורך הפעולה גם את פלוגת "ורשה" מ-424, הסיירת הפיקודית. זו היתה בעצם מחלקה מוגברת על 3 או 4 זחל"מים. נוסף לעסק הזה עוד נגמ"ש שמתפקידו היה להעמיס לתוכו את אותם חיים פצועים הרוגים במידה וישנם. התכנית היתה: פלוגה ל' תחפה מכיוון "ציונה" ופלוגה מ' איתי יחד עם החרמ"ש והנגמ"ש עולה על "חמוטל". כל זה בסיוע ארטילריה מאסיבי כולל ה-81 מ"מ שלנו, שהוא בא לביטוי לא רע ולפעמים היה יותר טוב מהארטילריה. עם שחר הגיע ה-81 פרס ופתח באש. הפעלנו ארטילריה בכמות לא מעטה והתחלנו בהסתערות. הטנקים כמובן באיזור הזה דהרו בשטח. רצינו לעלות בקו, החרמ"ש עם הטנקים ביחד, אבל אפילו במצב של low בלי גז הזחל"מים לא נסעו. אז החלטנו שקודם כל נרוץ עם הטנקים למעלה והזחלים האלה יגיעו או לא יגיעו, נראה מה יהיה. הגענו עם הטנקים למעלה והזחלים הגיעו עד למרחק של 50 מ' בערך מהטנקים. הם היו בעמדות המתנה ואז נתתי פקודה למ"פ ו' לרדת, להתפרס רגלית, לעלות למעלה ולטהר שם אם יש מה. יחד עם זאת לעבור דרך אותם כלים פגועים שלנו ולראות אם יש גוויות ואם יש את מי לחלץ. תוך כדי הסתערות של הטנקים וגם של החרמ"ש, ירדה עלינו ארטילריה לא מעטה והסתבר שזה ארטילריה של אויב. עם הגיענו למעלה נפגעו לנו 3 טנקים. אני חושב ששני טנקים נפגעו ע"י סאגרים מכיוון מערב צפון-מערב, וטנק אחד בבטחון חטף את זה משמאל ונדמה לי שזה היה אפילו נ"ט שפגע בו שהוא ישב באיזור "פוטון 30" ממש על הציר. טנק אחד התפוצץ וטנק אחד עם הנפגעים פונה אחורה, וטנק אחד שנפגע ונשאר בשטח בינתיים לא טיפלנו בו. עלינו לעמדות תצפית כי כל טנק שהיה מתגלה היה חוטף. בינתיים החי"ר ממש בקצב חי"ר, וזה עוד יותר איטי ממה שאתם חושבים, עם כל זה שהיתה הפגזה וארטילריה זה לא זז הדבר הזה. ממש לאט לאט ירדו, כרעו ברך, שכבו, לעשות את זה מהר לא עזר. עם החי"ר ו-2 טנקים, הטנק של נח והטנק שלי, הגענו עד לאיזור האדום של "חמוטל". החי"ר התקדם קצת קדימה למרחק 150 מ' מהטנקים והסתבר מצב כזה: אני לא זוכר אם נח זיהה או מ"פ ורשה - יציאות ירי נ"ט או תול"רים שהיו מאיזור "פוטון 30". אמרתי לנח לרדת רגלית ועם משקפת ובעזרת מ"פ ורשה לזהות את הנ"ט האלה, כדי שיעלה מהר לעמדת אש וידפוק אותו. לעלות סתם ולהתחיל לחפש מעמדת אש אין טעם. אני לא ראיתי חי"ר על היעד, אבל ברגע שהתפנינו קצת והחי"ר הזה נתתי לו לעשות עבודה, החלטנו לטפל בטנק הזה שנשאר בשטח. ואז נדמה לי שנח אישית או מישהו אחר עלה למעלה לאיזור הטנק שהתפוצץ ולבדוק אם יש עוד אנשים חיים שם. ואז הוא צעק שישנו מישהו, קפץ נהג מהטנק שהתפוצץ. הוא אמר "אני בסדר שלם לגמרי". כנראה שהוא היה פצוע קל אבל הוא היה בשוק לא קטן. הוא אמר "אני כשיר". אמרתי לו "תנסה לעלות על הטנק ולהניע אותו אולי הוא יניע". הוא עלה לטנק, ונח הסביר לו איך להגיע לכביש ולסמג"ד שנמצא מאחור ליד האנטנה. הוא אמר "אין בעיות אני מכיר את השטח".

הבחור הניע ועד הודעה חדשה לא שמענו עליו. כל פעם התקשרתי לסמג"ד לשאול אם הגיע אלי טנק שנסע בדהרה פראית והוא אמר לי שהוא לא רואה טנק, ולא עבר פה טנק. כעבור 30 דקות המח"ט מודיע לי שאיזה טנק שלי הגיע לאיזור "יוקון-מכשיר", איפה שה"הוקים". הוא נסע דרך "פוטון" כנראה שהוא טיהר את "מיסורי" "טלוויזיה" וכל מה שקשור בזה, וניסה לקחת גם את ה"הוקים" בדרך. אמרתי לו לעצור במקום עד שיבואו לקחת אותו.

ברגע שעלינו למעלה והחי"ר של "ורשה" התחיל לטהר ולירות ואנחנו עם מקלעי מפקד למעלה, אני אישית לא ראיתי חי"ר אבל מסתבר שבמרחק של 50 מ' כבר התחיל המדרון, היה שם גיא. הטיהור שמה הסתכם במאות ועשרות. ירדה אז ארטילריה על האדום הזה, נפצע חייל אחד מ"ורשה" ואז כל דקה נוספת להישאר היה חבל. נתתי פקודה להתפנות למטה ולהתחיל עם הזחל"מים האלה. אנחנו טיווחנו את הארטילריה בעזרת הקש"א שהיה מאחור. ירדה שם כמות ארטילריה רצינית מאד והיתה שם ממש בריחה המונית. אולי במלחמת ששת הימים היו תופעות כאלה. פעם יחידה במלחמה הזאת ראיתי בריחה כזאת. כל המערך הזה שהיה שם מאורגן באיזור. לאחר מכן נשארנו 2 טנקים, אני לפחות אז ידעתי שפינינו את כולם. אחר כך נודע לי שהשארנו 2 אנשים בשטח. כלומר במקום הזה השארנו טנק אחד בשטח שהתפוצץ, 2 הרוגים שנשאר בשטח ועוד הרוג אחד שהיה קת"ק באחד הטנקים של פלוגה מ'. נערף לו הראש מאותו כדור תול"ר נ"ט באיזור "פוטון". 2 טנקים שנפגעו חזרו חזרה, אחד עם בלום ואחד עם הפצועים הקודמים. מתוך כל הטנקים חזרו 2 - של נח ושלי, ויתר הזחל"מים של החרמ"ש. בהתקפה נפגע גם המ"מ שהחליף את מ"פ מ' שהוחלף ופונה יומיים קודם לכן. דודו קיבל אז את הפיקוד ובמקרה הזה דודו נפצע ופונה עם הטנק שנסע אחורה. בדרך חזרה כשחזרנו 2 הטנקים, אם זה לא היה מספיק - נח עלה על מוקש בציר הדרך וירד לו כל המנגנון של בית הזרוע. הטנק הזה תוקן וחזר למלחמה יותר מאוחר. בהמשך היום הזה היה המשך החזקת הקו ושליטה על ציר "פוטון" עד ליום הבא.

מ"מ מ"פ מ'

בשעה 0330 ב-10.10 מעיר אותי שמעון או נתן ואומרים לי שלמחרת אנחנו יוצאים ל"חמוטל" והמשימה היא לפנות את כל מי שנשאר שם, ולראות מה קורה שם. הידיעות היו שאין שם כמעט אף אחד וזה ענין של חצי שעה, נעלה עם אור ראשון, נגמור את זה ונחזור. הוא אמר שנעשה את זה מוקדם בבוקר בגלל הארטילריה. יוסי שרון יהיה בחיפוי ואני הייתי צריך להסתער על "חמוטל". עם אור ראשון התעוררנו, בינתיים הצטרפו אלי 2 טנקים. השארתי אותם מאחור כי אמרו שמספיקים 4 טנקים כדי לעלות על "חמוטל". ברגע האחרון עלה על הטנק שלי אדם עם כובע פלדה ועם "עוזי". שאלתי אותו "מי אתה" והוא אמר לי שהוא קת"ק וקוראים לו חיים אפרת, והוא עולה על הטנק שלי כדי לחדול את הארטילריה ברגע שנעלה על היעד. מבחינת איש חי"ר הוא עבד בצורה לא רגילה. מבחינת קת"ק הוא לא עשה כמעט כלום מכיוון שהשימוש בקשר היה קשה מאד. הייתי צריך לדבר עם הפלוגה ועם הגדוד, ובאותו הזמן הוא היה צריך לדבר על רשת שלא היתה

מיוצבת כדי לחדול את הארטילריה, ולא היה לו מכשיר. הוא עלה בתור חמישי. הכנסנו את הטען-קשר בלי כובע קשר, הוא עמד עם כובע קשר למעלה. התחלנו לנוע. יוסי עלה לעמדות ומתחילה ארטילריה לרדת. אני לא ראיתי שהיתה ארטילריה צפופה. ראיתי את יוסי יורה לכיוון הזה ואז גם הבנתי זיהיתי שמפה אני צריך כנראה להסתער, על היעד שיורים עליו. המג"ד אמר לי לאגוף את יוסי מימין ולהמשיך לעלות על "חמוטל". התחלנו לעלות על "חמוטל" כאשר הטנק של קטרי אברהם הוא הכי ימני. זה היה אותו משפך עליה שמצד שמאל שלה היתה דיונה. נדמה לי שזאת היתה הדיונה של יוסי. מתחילים לעלות למעלה, קטרי התגלה ראשון לתא השטח הבא, ואז המג"ד אמר לי שקטרי ירד מהעמדה שלו ושאכניס את כל הטנקים לתוך איזור שבו יהיו מוגנים מכיוון המשך ההתקדמות. אני אומר לקטרי שיזהר מטילים באגף ימין וירד, ובאותו רגע הוא חוטף טיל מצד ימין. מהזלדה או מהזחל"מים יצאו אנשים והתחילו לרוץ לעבר הטנק. ראיתי את קטרי יורד מהטנק שלו, מתחיל לרוץ לכיוון האויב, אחרי זה מסתובב ורוץ לכיוון הזלדה. עשיתי פה טעות. שלחתי את אוני עם הטנק שיחלץ את קטרי. אוני התקרב קרוב מאד עם הטנק שלו לטנק של קטרי, העמיד את יגאל בן חיים הטען-קשר בעמדת מפקד ובעצמו ירד לטנק של קטרי לראות מה קורה. באותו רגע שאוני עלה על הטנק של קטרי, הטנק של אוני חטף גם כן טיל מאותו כיוון. יגאל בן חיים איבד רגל, הנהג יצא החוצה שלם, והתותחן שמאל רוטנברג נפצע גם כן ויצא מהטנק בכוחות עצמו. אוני על הטנק של קטרי ניסה לחלץ, בפנים התפוצצו כדורים והוא לא ראה כלום. היה שם עשן נוראי והטנק התחיל לבעור, הוא לא יכול היה לחלץ. בצריח נשארו שני אנשים: יוסף תם ודוד פרוינד. אוני ירד מהטנק, רץ לתא הנהג, ואיך שהוא העיר את הנהג ויקטור בלום, חזר לטנק שלו, והוציא ביחד עם קצין הדת את יגאל בן חיים שכבר לא היתה לו רגל, ופינו אותו לזלדה. נח היה באותו שלב משמאל ל-2 הטנקים שנפגעו, עלה לעמדה, ואני עליתי לעמדה משמאל לנח. כמו שעליתי, חטפנו משמאל נ"ט באנטנה של המקלט עזר, והקת"ק חיים אפרת שהיה אצלי נפגע ונפל לתוך הצריח. הטען-קשר שהיה בתוך הטנק נפגע גם כן, אני לא יודע איך. חטף רסיס בכתף. נסענו אחורה. קשר פנים לא היה לנו, בצעקות הורדנו את הטנק למטה, פינינו את חיים אפרת וחיכינו להמשך. בינתיים הטען-קשר כבר לא הרגיש את היד, ואז המג"ד נתן לנו הוראה לפנות אותו, ובשלב זה אני נפצתי מרסיסים ביד, והתפינו לתאג"ד.

מה שראינו על "חמוטל", יותר נכון חיים ראה את זה. הסתכלתי יותר קדימה ולא שמתי לב גם עם הגדוד, הפלוגה, והזחל"מים מאחור, לא שמתי לב, וזה אולי נקודה ללקחים. גם בימים הקודמים לא כל כך התייחסנו למשקפת ולזהות אויב מטווחים של 20 ו-50 מ' בהסתערות. ברגע מסוים חיים אומר לי יש לפניך שני נ"טים בטווח של 20 מ'. באמת היו שם תותחים בטווחים של 50-100 מ' שבכלל לא התייחסתי אליהם. הוא בתור איש חי"ר לשעבר זיהה אותם וירינו עליהם. אחר כך מצד שמאל גילינו טיל סאגר על כן על האדמה, הוא לא שולח וזה גם מעיד על זה שכנראה לא היה שם אף אחד. ירינו עליו ב-0.3 אבל הוא לא התפוצץ. חשוב מאוד לשים לב לחי"ר בטווחים הקצרים וזה מה שחיים אפרת ז"ל עזר לנו מאוד.

מ"פ ל'

בלילה בין ה-9 ל-10 הייתי בחניון קדמי באיזור האנטנה. עם אור ראשון דילגתי ל"טליסמן 34". קיבלתי פקודה בקשר לנוע ולתפוס עמדות לכיוון "חמוטל". ירדנו מהכביש מדרום מערב ל"ציונה", תפסנו עמדות, אנחנו היינו 4 טנקים, ומה שהבנתי בקשר היה שאני בחיפוי ופלוגה מ' עולה למעלה ל"חמוטל". דבר ראשון שחשבתי שהמג"ד השתגע, אחרי מה שהיה שם יום קודם, לעלות כשאני עם 4 טנקים מחפה והוא עולה לכבוש את "חמוטל". רק אח"כ הבנתי מהקשר שיש שם עוד כוחות, שהולכים לחלץ פצועים. אנחנו בעמדות ראינו את קו הרכס של "חמוטל", אבל כנראה שהמצרים ישבו מהצד השני ולא ראינו. בכל אופן ירינו לכיוון מעיכים. ואז ראיתי את המג"ד עם פלוגה מ' ואת הזחל"מים וכל מה שקורה שם. המג"ד ביקש ממני לזהות מאיפה יורים עליהם, וכנראה שירו מהצד השני לא ראיתי כלום. למעשה הייתי בלתי יעיל. לאחר שהם התפנו משם קיבלתי הוראה לעבור לצד השני של הכביש, ובאיזור "ציונה" פגשתי את המח"ט, והוא אמר לי לנוע קדימה, להשתדל לתפוס באיזור "סגול 205" ולהיות בתצפית. השארתי את ליס עם עוד טנק בחיפוי, ועם עוד טנק ניגשנו לאיזור 205. כשהתקרבת ל-205 ליס צועק לי בקשר שמסתובבים שם חי"רניקים, והרבה. היו לי 2 טנקים ופחדתי להסתבך איתם. נסענו לאחור ותפסנו עמדות מערבית ל"ציונה". טפטפו באיזור שלנו ארטילריה אבל לא פגעו בנו. עמדנו בעמדות תצפית כל 4 הטנקים ושמעון צירף אלנו את טנק הקש"א גור קמחי. הראות היתה מוגבלת. יותר מאוחר ראינו שיירה של משאיות נעה מכיוון ציר "חזיזית" לכיוון ציר "טליסמן" ומסתובבים באיזור הדיונה הגדולה מאחורי "חמוטל", נערכים שם, בערך 20 כלי רכב. היה קשה לזהות והיינו סבורים שאלה היו משאיות עם קטיושות וכל מיני גרורים אחרים. ניסינו לדפוק אותם עם הטנקים והטווח היה רחוק, ואז המג"ד הודיע לי שהוא נותן לי סוללה ושנתחיל לטווח אותם. הוא התחיל להוריד פגזים בשטח ואז יש לציין שהמט"קים נתנו תיקונים מדוייקים וממש במהירות ראו פגיעות יפות באיזור כלי הרכב האלה והם נראו מתפזרים בשטח ובורחים. בהמשך קיבלתי הוראה מהמג"ד לתפוס שוב באיזור "טליסמן 34", ושאר הגדוד נע לאחור. נשארנו 4 טנקים מול הארמיה השניה. להוסיף על הצרות שמעון מודיע לי שאני עובר ת"פ חטיבה 600. התקשרתי למח"ט 600, אמרתי לו איפה אני נמצא והוא אמר לי להישאר במקום ולדווח על תנועות אויב. משך כל אחר הצהריים עמדנו עם הטנק שלי בתצפית וזיהינו תנועות של אויב ב"חמוטל", "נוזל" ו"חלוץ", ודיווחנו. בין 1600 ל-1700 חטיבה 600 תקפה את "מכשיר". איך שהם עלו על "מכשיר" הם נתקלו בטיילים והיו להם בעיות. מח"ט 600 אמר לי שאנוע ואתפוס עמדות לגבי "מכשיר" ואתחיל לחפות עליהם. מה שראיתי על "מכשיר" בשלב הזה היה חיילים שהסתובבו על צפון "מכשיר" וניגשו לטנקים שלנו שהיו שם שרופים. ירדנו באיגוף ימני לאיזור "ציונה", תפסנו עמדות והתחלנו לירות מעיכים. פגענו בחיילים בקצה הטווח 4400 נדמה לי בהוסף 8. עד שלא נכנס ממש בהם הם המשיכו להסתובב חופשי, לא הזיז להם שום דבר. השגנו פגיעה באיזור החיילים בצפון "מכשיר" ונתנו מטח מ-4 הטנקים, כל טנק 4 פגזים. ראינו פגיעות,

ראינו כמה חיילים מתעופפים באויר. הם נעלמו. אחרי כמה דקות מסתובבים עוד פעם חיילים למעלה. הכנסנו להם עוד פעם מטח, הם נעלמו. ירד ערב והחלטתי להסתלק משם. עליתי שוב ל"טליסמן 34". אז הגיע אלי הסמג"ד שלנו, הביא לנו הספקה וסיגריות. בהמשך קיבלתי הוראה ממח"ט 600 לרדת ולבצע חניון לילה באזור "ציונה". בערב בסביבות 2000-2100 התקשר אלי המג"ד ואמר לי שאנחנו חוזרים אליו. הוא שלח את הסמ"פ שלי מחלקה 1 שנשארה עם הגדוד מאחור. חזרנו לגדוד.

רופא גדוד 257

סיכום הפצועים וההרוגים ב-10.10 - היו לנו 7 פצועים מהם שלושה קשים. כולם קיבלו את הטיפול בתאג"ד שפרס ליד האנטנה של האו"ם. כולם חיים. ישנו הרוג אחד שהגיע לתאג"ד, זה חיים אפרת. כשראיתי אותו לראשונה הוא שכב על קרקעית הטנק עם חצי גולגולת רק. הייתה בעיה להוציא אותו. אחרי שלא התגברו בצורה רגילה לקחו חבל קשרו לרגליים ומשכו אותו החוצה.

מח"ט

ההערכה הייתה "שחמוטל" מבחינת חי"ר ריקה. גם אותו כח של 424 שעלה על החלק האדום הדרומי של "חמוטל" אמר שהיו שם בודדים. מה שהוא גילה שם זה לפחות 200 מצרים הרוגים בתוך התעלות האלה - כל מה שעשה הגדוד של עמי, והם היו רק בגזרה הדרומית ולא ראו מה שהיה בהמשך. "חמוטל" הייתה ריקה ב-10.10, וזה היה גם אחד השיקולים שסייעו לנו להחליט אם לעלות או לא לעלות. כמובן שהבעיה העיקרית הייתה לחלץ את מי שנשאר למעלה. הצוות היה כח של גדוד 257 פלוגה של 424 עם 3 זחלמ"ים. כח חילוץ בפיקודו של קצין הדת שעשה עבודה יפה מאוד והוא ניסה לעשות כל מה שאפשר היה. כל התכנית הייתה מבוססת על פעולה קצרה של 30 דקות. הערכנו שזה הזמן עד שהמצרים מרכזים ארטילריה במסות רציניות וזה מה שקרה. הייתה תכנית בזמנו לבצע את הצליחה ב-12.10 ולכן כיוון שאנחנו היינו אחראיים לבצע את הצליחה האוגדה פינתה אותנו מהקו, וכבר באותו זמן שלחנו לגרור דוברות. הבאנו דוברות מרפידים וגדוד 1 הלך להתאמן בגשר גלילים ובגרירה ולכן התכנית האוגדתית הייתה ש-600 תופסת את כל הקו לכל האורך, ואנחנו מתפנים לצורך הגרירה ולצורך הכנות לצליחה. כיוון ש-600 טענה שאין לה מספיק כוחות להחזיק גם את ציר "טליסמן" אז נאמר להשאיר פלוגה. אז פלוגה שלנו הייתה עם 4 טנקים אבל כל זמן שיש מ"פ זאת פלוגה.